

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 011 ОСВІТНІ, ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

В статті визначено та схарактеризовано структурно-функціональну характеристику готовності майбутніх магістрів зі спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» до застосування сучасних управлінських технологій у професійній діяльності.

Обґрунтовано, що критеріями сформованості мотиваційно-цільового компоненту готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій у професійній діяльності можна вважати: позитивне ставлення до застосування управлінських технологій, бажання їх застосовувати для досягнення цілей професійної діяльності; прагнення до постійного оновлення знань та вмінь у сфері застосування управлінських технологій; креативний підхід до отримання і застосування управлінських технологій; здатність конгруентної оцінки результатів своєї професійної діяльності.

Показано, що критеріями сформованості когнітивно-змістовного компоненту готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій у професійній діяльності можуть слугувати: глибокі знання теорії застосування управлінських технологій (інформаційний блок); здатність до активізації пізнавальної діяльності та підвищення ефективності самостійної роботи студентів завдяки використанню методичного інструментарію управлінських технологій (розвивальний блок); розуміння науково-методичних засад застосування управлінських технологій під час моделювання, планування, організації і прогнозування власної педагогічної діяльності та аналізу педагогічних ситуацій (конструктивний блок); використання управлінських технологій у процесі планування і проведення науково-дослідницької роботи (дослідницький блок) [8, с. 78].

У якості основних критеріїв сформованості праксеологічно-діяльнісного компоненту запропоновано: наявність фахових знань; вибір і застосування оптимальної управлінської технології відповідно до конкретної ситуації; володіння методиками, що забезпечують обґрунтування, організацію, реалізацію і оцінювання результатів застосування управлінських технологій; здатність до адаптації методик до нових умов застосування, до вирішення комплексних завдань та посилення міждисциплінарних зв'язків.

У якості критеріїв сформованості рефлексивного компоненту готовності майбутніх магістрів зі спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» до застосування управлінських технологій у професійній діяльності представлено: конкретизацію і структурування проблем; уміння проводити самоаналіз власної діяльності, усвідомлення причин власних професійних труднощів; комбінування теорії та практики для отримання нових знань; корегування власної професійної діяльності.

Ключові слова: готовність, майбутні магістри, управлінські технології, структурно-функціональна характеристика, критерії, мотивація, діяльність.

Постановка проблеми в загальному вигляді.

Сучасні уявлення про трудові функції викладачів закладів вищої освіти дедалі більше зміщуються в бік суттєвого підвищення їх управлінської складової, де педагог постає як менеджер освітнього процесу, який має досягати стратегічних цілей навчання майбутніх професіоналів, користуючись накопиченими людством засобами управлінських технологій. При цьому, аналіз наукових публікацій українських дослідників, проблематика яких пов'язана з питаннями теорії і практики підготовки магістрів спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки», показав, що найбільш численними є дослідження напрямів, прийомів і методів підвищення професійної майстерності майбутніх

викладачів, де управлінський аспект прослідковується надто імпліцитно. В основному автори зосереджують увагу на таких складових професійної майстерності як отримання цифрових компетенцій фахівцями для роботи в системі дистанційного навчання, посилення педагогічної творчості, майстерності або окремої прикладної техніки тощо.

З цих причин **метою** даної статті є презентація авторської структурно-функціональної характеристики готовності майбутніх магістрів зі спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» до застосування сучасних управлінських технологій у професійній діяльності

Результати власних досліджень. Великий тлумачний словник української мови надає два

визначення слову «готовність», найближчим до контексту нашого дослідження з яких є «бажання зробити що-небудь», при цьому розмовне значення прикметника «готовий» автори словника визначають як такий, «що вже склався, набув досвіду, досяг високої майстерності» [2, с. 257].

Дослідниця О. Лебідь у монографії «Формування готовності майбутнього керівника загальноосвітнього навчального закладу до стратегічного управління в умовах магістратури» розмежовує функціональний і особистісний підходи науковців до визначення змісту поняття «готовність». Авторка зазначає, що прибічники функціонального підходу розглядають готовність як «функціональний стан, «фон», на якому відбуваються психічні процеси», а прибічники особистісного підходу – «як стійку характеристику особистості». При цьому О. Лебідь схиляється до комплексного підходу до визначення готовності як якісного показника саморегуляції особистості на різних рівнях фізіологічного, психологічного, соціального та ін. процесів, тобто її підготовленості і здатності швидко включитися у діяльність [4, с. 65].

Визначення структурних елементів та оцінювання рівня готовності майбутніх магістрів зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки до здійснення професійної діяльності є одним з наріжних завдань наукового дослідження у сфері теорії і методики професійної освіти, оскільки його розв'язання дозволяє визначити основні характеристики очікуваного кінцевого результату підготовки фахівців та розробити певний інструментарій для його вимірювання.

Дослідниця М. Супрун розглядає готовність випускника магістратури до педагогічної діяльності у ВНЗ в трьох аспектах – мотиваційному, теоретичному і практичному, за умови достатньої сформованості професійно-особистісних якостей, як-то моральність, креативність, ініціативність, інтелігентність, працездатність, наполегливість, стресостійкість, мобільність [11, с. 104]. Компонентами готовності майбутніх педагогів до професійної взаємодії М. Томашевська визначає мотиваційний, когнітивно-комунікативний і професійно-рефлексивний [12, с. 74].

Таким чином, виокремлення компонентів (складових) готовності майбутніх викладачів ЗВО до здійснення певного виду педагогічної діяльності надає змогу виявити перелік конкретних професійних знань і умінь, а також особистісних рис фахівця, які можна вважати структурно-функціональними характеристиками зазначеної готовності. Для вимірювання й оцінки ступеня сформованості кожного з компонентів необхідно визначити відповідні критерії, тобто сукупність певних ознак, що характеризують результат навчання.

Мотиваційна складова готовності майбутнього викладача ЗВО до професійної діяльності,

за оцінками дослідників, є підґрунтям для формування відповідних знань і навичок та набуття певного психічного стану, який обумовлює необхідність здійснення конкретних дій. Мотивація, за визначенням Я. Крушельницької, є системою мотивів, що визначає форми діяльності або поведінки людини [3, с. 164], при цьому мотивом до певної активності є намагання задовольнити певні потреби [3, с. 163].

Таким чином, ми розглядаємо мотиваційно-цільовий компонент готовності майбутніх магістрів спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки до застосування управлінських технологій у професійній діяльності як систему цілей застосування зазначених технологій, що забезпечують підвищення рівня мотивації фахівців до більш ефективної педагогічної діяльності. З цього приводу доцільним буде наголосити на найбільш значущих мотиваційних чинниках у роботі викладачів.

Вважаємо, що формування мотиваційно-цільового компоненту готовності майбутніх викладачів закладів вищої освіти до використання управлінських технологій у професійній діяльності може відбуватися на основі встановлення стійких взаємозв'язків між задоволенням зазначених вище провідних потреб педагогічних працівників і результатами управління навчальним процесом, менеджерами якого є викладачі. Тобто, в даному випадку, застосування управлінських технологій є одним із засобів досягнення бажаних результатів управління навчальним процесом, що забезпечують задоволення рушійних потреб у системі мотивації викладачів ЗВО до професійної діяльності.

Так, використання технології управління якістю вищої освіти потребуватиме від фахівця здійснення постійного моніторингу змін у міжнародних і національних стандартах якості, вивчення вдалого досвіду вишів партнерів і конкурентів, набуття навичок з підготовки акредитаційних матеріалів і відповідної звітності, що забезпечить певною мірою задоволення потреби у самоосвіті. Використання на практиці стандартів і рекомендацій з управління якістю освіти сприятиме підвищенню інтересу викладача до власної роботи завдяки спрямуванню професійних зусиль на підвищення якості освітніх послуг відповідно до запитів споживачів.

Потреба у самореалізації викладача може бути задоволена завдяки актуалізації змісту, форм і методів навчання студентів у результаті здійснення моніторингу і аналізу якості навчального процесу. Запровадження заходів з підвищення якості освітніх послуг на основі результатів моніторингу повинно мати за мету забезпечення взаємозв'язку між дослідженнями, навчанням і викладанням, що призведе до отримання викладачем

задоволення від процесу і результату професійної діяльності.

Застосування у навчальному процесі технологій управління змінами, управління проектами та розрахунково-аналітичних інструментів також створює сприятливі специфічні умови для задоволення найбільш важливих потреб викладачів закладів вищої освіти, задоволення яких утворює стійку мотивацію фахівців до досягнення цілей професійної діяльності.

Критеріями сформованості мотиваційно-цільового компоненту готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій у професійній діяльності можна вважати:

- позитивне ставлення до застосування управлінських технологій, бажання їх застосовувати для досягнення цілей професійної діяльності;
- прагнення до постійного оновлення знань та умінь у сфері застосування управлінських технологій;
- креативний підхід до отримання і застосування управлінських технологій;
- здатність конгруентної оцінки результатів своєї професійної діяльності.

Когнітивно-змістовний компонент готовності можна розглядати як систему знань, що мають бути засвоєні майбутніми магістрами для застосування управлінських технологій. Національним освітнім глосарієм знання визначено як осмислену й засвоєну суб'єктом наукову інформацію, яка використовується під час усвідомленої і цілеспрямованої діяльності [7, с. 25]. Погоджуємося з думкою О. Федик стосовно того, що пізнавальну активність характеризують: потреба у знаннях, спрямування на засвоєння знань і умінь, інтерес до пізнання, пошук власного шляху до отримання й розширення знань, схильність до аналізу, виділення головного, прийняття рішень, прагнення до застосування отриманих знань у практичній діяльності [13, с. 174].

Отже, характерними ознаками пізнавальної активності майбутніх магістрів є їх спрямованість на процес отримання нових знань і на результат цього процесу. Результатом активізації пізнавальної активності є формування індивідуальних підходів і способів вирішення практичних завдань, структурування послідовності певних дій для досягнення й оцінювання результатів практичної діяльності. Таким чином, когнітивно-змістовний компонент передбачає глибинне усвідомлення майбутніми викладачами ЗВО сутності управлінських технологій, розуміння переваг і обмежень їх застосування, а також практичної цінності їх використання під час організації і реалізації навчального процесу.

Зміст когнітивно-змістовного компоненту готовності майбутніх магістрів до використання

управлінських технологій у професійній діяльності складають:

- загальнонаукові знання з проблем управління – сутність менеджменту як специфічної діяльності; змістове наповнення основних управлінських функцій та процесів, що їх пов'язують; сфера і характер дії законів, принципів і методів управління; роль управлінських процесів у функціонуванні освітнього закладу; зміст та сутність процесу управління навчальним процесом у закладі вищої освіти; методи і форми навчання, методи діагностики навчання; основні напрями наукових досліджень у педагогіці вищої освіти;

- методичні знання щодо застосування управлінських технологій – місце і роль управлінських технологій у процесі забезпечення ефективності управління навчальним закладом і навчальним процесом; інноваційні методи навчання та форми перевірки і оцінки знань; основні засоби навчання; методичні прийоми застосування управлінських технологій: методика оцінювання й аналізу показників ефективності управління, методика визначення якості праці менеджера, методика комплексної оцінки персоналу на основі застосування системи балів, методика комплексної оцінки керівників, методики аналізу зовнішнього середовища закладу освіти, принципи побудови і застосування матричних інструментів стратегічного аналізу і прогнозування перспектив розвитку освітнього закладу;

- спеціально-предметні знання – сутність поняття і чинників забезпечення якості вищої освіти, критеріїв, показників і індикаторів якості вищої освіти, підходів до здійснення її зовнішнього і внутрішнього забезпечення; сутність і класифікація організаційних змін як елементу стратегічного менеджменту організації, технології здійснення організаційних змін, сутність і причини опору змінам, методи його зменшення; сутність проекту, етапів та принципів управління ним, вимоги до ефективного контролю, сутність моніторингу ходу виконання проекту за термінами і вартістю.

Тобто для результативного застосування управлінських технологій фахівці повинні опанувати базові знання щодо:

- статистичного аналізу показників контролю якості освітніх послуг;
- сучасних концепцій ефективного управління спротивом персоналу освітніх установ впровадженню організаційних змін;
- моніторингу ходу виконання проекту;
- оцінки і аналізу показників ефективності управління, якості праці менеджера, комплексної оцінки персоналу і керівників на основі застосування системи балів, методик аналізу зовнішнього середовища закладу освіти та матричних інструментів стратегічного аналізу і прогнозування перспектив його розвитку.

Наявність сформованих змістовних знань може слугувати підґрунтям для подальшого вдосконалення фахових знань та умінь, оскільки запорукою професійного успіху є постійне самовдосконалення і саморозвиток, які не можливі без вміння навчатися протягом усього життя. *Критеріями сформованості когнітивно-змістовного компонента* готовності майбутніх магістрів освітньої галузі до застосування управлінських технологій у професійній діяльності можуть слугувати:

- глибокі знання теорії застосування управлінських технологій (інформаційний блок);
- здатність до активізації пізнавальної діяльності та підвищення ефективності самостійної роботи студентів завдяки використанню методичного інструментарію управлінських технологій (розвивальний блок);
- розуміння науково-методичних засад застосування управлінських технологій під час моделювання, планування, організації і прогнозування власної педагогічної діяльності та аналізу педагогічних ситуацій (конструктивний блок);
- використання управлінських технологій у процесі планування і проведення науково-дослідницької роботи (дослідницький блок) [8, с. 78].

Праксеологічно-діяльнісний компонент готовності майбутніх магістрів освітньої галузі до застосування управлінських технологій окреслює певний рівень сформованості практичних умінь та якостей, що забезпечують належний рівень їх використання. Діялісна складова цього компоненту являє собою сукупність практичних умінь щодо застосування управлінських технологій. Уміння – це здатність застосовувати знання і вміння для виконання завдань і розв'язання проблем [7, с. 65]; здатність належно робити що-небудь, здобута на основі досвіду і знання [10]; здатність до пошуку, перетворення й використання інформації, створення нових знань, оцінювання ситуації, формулювання цілей, прийняття раціональних рішень [1, с. 156]. У нашому дослідженні під уміннями розуміємо володіння фахівцем здібностями щодо застосування управлінських технологій під час організації та реалізації навчального процесу.

Погоджуємося з поглядом Н. Мелюхіної щодо виокремлення трьох груп умінь у викладацькій діяльності – педагогічних, організаційних і інформаційних [5, с. 65]. Відповідно до обраного нами об'єкту дослідження, зазначені групи умінь будуть мати такий склад:

- педагогічні вміння: обрання форм і методів застосування управлінських технологій у навчальному процесі; розроблення методичних рекомендацій для самостійної роботи студентів із застосуванням аналітичних, розрахункових і інших управлінських методик; надання допомоги студентам у роботі з довідковою літературою; консульта-

вання щодо виконання проектних завдань; виявлення труднощів, які виникають у слухачів під час виконання проектних завдань та шляхів їх подолання; визначення рівня засвоєння знань і умінь студентів; розроблення факторно-критеріальних моделей для оцінювання якості освітніх послуг;

- організаційні вміння: застосування релевантних педагогічних методів; запровадження активних форм навчання і стимулювання самостійного вивчення студентами навчального матеріалу; зрозумілий виклад матеріалу, використання міждисциплінарних зв'язків, продукування узагальнюючих висновків; раціональний підхід до розподілу навчального часу; забезпечення якісного контролю результатів навчання; вміння будувати взаємодію зі студентами; формулювання обґрунтованих вимог до знань і умінь студентів; вміння планувати власну професійну діяльність; вміння визначати реалістичні й досяжні цілі навчальної діяльності;

– інформаційні вміння: використання інформаційно-комп'ютерних технологій під час навчального процесу і підготовки до нього; здійснення пошуку необхідної інформації в мережі Інтернет; адекватне визначення потреби у певних видах інформації; вміння зберігати, видаляти, копіювати та перетворювати необхідну інформацію; уміння виділяти головне в інформаційному масиві та визначати ступінь достовірності інформації; застосування телекомунікаційних технологій у процесі викладання навчальних дисциплін та під час перевірки виконання студентами навчальних завдань.

Праксеологічна складова готовності передбачає поєднання знань та ефективної діяльності майбутнього фахівця. При цьому ефективність досягається завдяки вмінню планувати, організувати й оцінювати спільну зі студентами діяльність, спрямовану на досягнення цілей навчання.

Праксеологічний підхід може бути реалізованим завдяки здійсненню певних функцій, які забезпечують досягнення «ефективності» професійної діяльності шляхом застосування системного підходу до розгляду й аналізу об'єкту вивчення, виявлення закономірностей і умов ефективності діяльності, застосування оптимальних освітніх технологій, створення умов для особистісного розвитку майбутніх фахівців, формування їх спроможності до самостійного створення нових знань, термінів і встановлення міждисциплінарних зв'язків у процесі навчання, а також завдяки спрямуванню фахівців на практичний результат професійної діяльності та активізації ставлення до навчання. Отже, праксеологічно-діялісний компонент готовності передбачає наявність у фахівців практичних умінь щодо застосування управлінських технологій, які спрямовані на досягнення високого рівня ефективності педагогічної діяльності.

У якості основних критеріїв сформованості праксеологічно-діяльнісного компоненту можна розглядати:

- наявність фахових знань;
- вибір і застосування оптимальної управлінської технології відповідно до конкретної ситуації;
- володіння методиками, що забезпечують обґрунтування, організацію, реалізацію і оцінювання результатів застосування управлінських технологій;
- здатність до адаптації методик до нових умов застосування, до вирішення комплексних завдань та посилення міждисциплінарних зв'язків.

Рефлексивний компонент готовності майбутніх магістрів освітньої галузі до застосування управлінських технологій віддзеркалює здатність до об'єктивного оцінювання рівня власної професійної підготовки та визначення актуальних напрямів і методів самоосвіти.

Відповідно до визначення, наданого у психологічному словнику, «рефлексія – спрямованість пізнання людини на саму себе, на свою діяльність і поведінку, свій внутрішній світ, психічні якості й стани; вміння уявляти себе на місці іншої людини, подумки програвати ситуацію, в якій вона опинилася» [9, с. 257]. Отже, професійну рефлексію викладача ЗОВ ми розуміємо як певну активність, спрямовану на самооцінку професійних знань і умінь, що здійснюється на основі самоаналізу результатів власної професійної діяльності, самопізнання і самоконтролю.

Відповідно до рівня сформованості професійної самосвідомості педагога О. Мирошник розробила класифікацію рефлексивних позицій фахівця в системі професійної діяльності [6, с. 54]:

- нульовий ранг рефлексії – ставлення до професійної діяльності як до засобу – організація і здійснення начально-виховного процесу на рівні навчальної діяльності учнів; педагог вважає, що дії учнів є вторинними і залежать від його дій; проблеми в реалізації професійних завдань він пов'язує із зовнішніми обставинами;
- перший ранг рефлексії – ставлення до себе як до засобу досягнення мети професійної діяльності – орієнтація педагога на усіх учасників навчально-виховного процесу; сприйняття себе як послідовника розвивального чи проблемного навчання; проблеми в реалізації професійних завдань педагог пов'язує з власними порушеннями технології роботи;
- другий ранг рефлексії – професійна діяльність асоціюється з образом життя – здатність до суб'єкт-суб'єктної взаємодії під час навчально-виховного процесу; готовність переосмислювати професійно-особистісні цінності; творчий характер діяльності; проблеми в реалізації професійних завдань педагог сприймає як можливість для змін і самовдосконалення.

Вважаємо другим ранг наведеної класифікації єдиною прийнятною рефлексивною позицією викладача закладу вищої освіти, оскільки саме ставлення до професійної діяльності як до цінності є запорукою професійного розвитку і стимулом до навчання протягом усього життя. Тому, у якості критеріїв сформованості рефлексивного компоненту готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій у професійній діяльності можна запропонувати:

- конкретизацію і структурування проблем;
- уміння проводити самоаналіз власної діяльності, усвідомлення причин власних професійних труднощів;
- комбінування теорії та практики для отримання нових знань;
- корегування власної професійної діяльності.

Таким чином, для надання структурно-функціональної характеристики готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій у професійної діяльності ми виокремили в її структурі чотири компоненти – мотиваційно-цільовий, когнітивно-змістовий, праксеологічно-діяльнісний і рефлексивний, що дозволило визначити перелік конкретних професійних знань і умінь, а також особистісних рис фахівця, які забезпечують формування чіткого уявлення про склад і послідовність дій під час застосування управлінських технологій та обумовлюють стійке спрямування на виконання цих дій, що можна розглядати як очікувані кінцеві результати підготовки фахівців.

Основні напрями розвитку зазначених компонентів в процесі професійної підготовки можуть слугувати базисом для виокремлення й характеристики педагогічних умов формування готовності майбутніх магістрів до застосування управлінських технологій та розроблення її структурно-функціональної моделі.

Висновки

Аналіз наукових публікацій українських дослідників з питань підготовки магістрів спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки, засвідчив, що більшість авторів приділяє увагу напрямам підвищення професійної майстерності майбутніх викладачів, а саме: підвищенню професійної компетентності (отримання цифрових компетенцій фахівцями для роботи в системі дистанційного навчання), розвитку педагогічної творчості, педагогічного такту та педагогічної техніки. При цьому, за результатами прикладних досліджень незадовільними є стимулювання інтелектуального і творчого пошуку майбутніх фахівців, оцінювання освітніх результатів, застосування SMART технологій, організації самостійної діяльності студентів. Набуття майбутніми викладачами навичок з управління якістю вищої освіти та опанування ними управлінських технологій може сприяти вирішенню зазначених проблем.

Запропонована структурно-функціональна характеристику готовності майбутніх магістрів спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» до застосування управлінських технологій у професійній діяльності містить чотири компоненти – мотиваційно-цільовий (зацікавленість у використанні управлінських технологій під час професійної діяльності, розуміння цілей їх застосування та наслідків досягнення цих цілей, визначення потенційних переваг застосування управлінських технологій), когнітивно-змістовий (ступінь обізнаності про основні характеристики управлінських технологій та умови їх застосування), праксеологічно-діяльнісний (володіння методиками та прийомами застосування управлінських технологій під час організації та здійснення навчального процесу, розуміння сутності показників результативності власної професійної діяльності) і рефлексивний (здатність до самооцінки, самоаналізу та особистісного і професійного самовдосконалення).

Дана структура дає змогу визначити перелік конкретних професійних знань і умінь, а також особистісних рис фахівця галузі освіти, які можна розглядати як очікувані кінцеві результати підготовки фахівців.

Список використаної літератури:

1. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології та практики: монографія. Київ: Вид-во УАДУ, 2000. 328 с. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Bakumenko_Valerii/Formuvannia_derzhavno-upravlinskykh_rishen_problemy_teorii_metodolohii_praktyku.pdf? (дата звернення 02.04.2023).
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0000728%5F2 (дата звернення 25.03.2023).
3. Крушельницька Я. В. Фізіологія і психологія праці: підручник. Київ: КНЕУ, 2003. 367 с. URL: <http://base.dnsgb.com.ua/files/book/%D0%9A%D1%80%D1%83%D1%88%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B0%20%D0%AF.%D0%92.%20%D0%A4%D1%96%D0%B7%D1%96%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F%20%D1%96%20%D0%BF%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F%20%D0%BF%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96.pdf> (дата звернення 27.03.2023).
4. Лебідь О. В. Формування готовності майбутнього керівника загальноосвітнього навчального закладу до стратегічного управління в умовах магістратури: теоретико-методичний аспект: монографія. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2017. 416 с. URL: https://www.researchgate.net/profile/Lebid-Olha/publication/334233581_Formuvanna_gotovnosti_majbutnogo_kerivnika_zagalnoosvitnogo_navcalnogo_zakladu_do_strategicnogo_upravlinna_v_umovah_magistraturi_teoretiko-metodicnij_aspekt/links/5d1e59b2a6fdcc2462c0f193/Formuvanna-gotovnosti-majbutnogo-kerivnika-zagalnoosvitnogo-navcalnogo-zakladu-do-strategicnogo-upravlinna-v-umovah-magistraturi-teoretiko-metodicnij-aspekt.pdf (дата звернення 26.03.2023).
5. Мелюхіна Н. Є. Підготовка магістрів з педагогіки вищої школи до роботи в системі дистанційного навчання: дис. ... канд. пед. наук. Спеціальність: 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2012. 386 с.
6. Мирошник О. Педагогічна рефлексія як чинник вияву творчого потенціалу особистості вчителя. *Естетика і етика педагогічної дії. Збірник наукових праць*. 2011. Вип. 2. С. 47-57. URL: (дата звернення 04.04.2023).
7. Національний освітній глосарій: вища освіта. 2-ге вид., перероб. і доп. / Авт.-уклад.: В. М. Захарченко, С. А. Калашнікова, В. І. Луговий, А. В. Ставицький, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя. Київ: Плянди, 2014. 100 с. URL: <https://onu.edu.ua/pub/bank/userfiles/files/nauk%20method%20rada/glossariy.pdf> (дата звернення 28.03.2023).
8. Ржевський Г. Психологічна готовність магістрів до педагогічної діяльності. Вісник КНТЕУ. Актуальні проблеми психології. 2012. № 4. С. 73-89. URL: (дата звернення 02.04.2023).
9. Синявський В. В., Сергєєнкова О. П. Психологічний словник / Заред. Н. А. Побірченко. Київ: Науковий світ, 2007. 336 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/5980/3/O_Serhieienkova_IL.pdf (дата звернення 04.04.2023).
10. Словник української мови. Академічний тлумачний словник. (1970-1980). URL: <http://sum.in.ua/s/uminnja> (дата звернення 02.04.2023).
11. Супрун М. В. Формування основ професіоналізму майбутнього викладача вищої школи в процесі магістерської підготовки: дис. ... канд. пед. наук. Спеціальність: 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти. Луцьк: Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2012. 246 с.

12. Томашевська М. О. Підготовка майбутніх викладачів педагогічних дисциплін до професійної взаємодії засобами інтерактивних технологій: дис. ... доктора філософії. Спеціальність: 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями). Мукачево: Мукачевський державний університет, 2020. 296 с. URL: https://msu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/10/%D0%A2%D0%BE%D0%BC%D1%88%D0%B5%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%B4%D0%B8%D1%81%D0%B5%D1%80%D1%82%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf (дата звернення 25.03.2023).
13. Федик О. Л. Пізнавальна активність курсантів вищих військових навчальних закладів, її структура, показники та рівні розвитку у процесі навчання. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. Педагогічні науки. 2009. Вип. 2. С. 168-177. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=Vnadps_2009_2_21 (дата звернення 02.04.2023).
-

Dudchak G. Structural and functional characteristics of readiness of future masters in the specialty 011 "Educational, Pedagogical Sciences" for the application of modern management technologies in professional activities

The article identifies and characterizes the structural and functional characteristics of readiness of future masters in the specialty 011 «Educational, Pedagogical Sciences» for the application of modern management technologies in professional activities.

It is argued that the criteria for the formation of the motivational-target component of readiness of future masters for the application of management technologies in professional activities can be considered as follows: a positive attitude towards the application of management technologies, a willingness to apply them to achieve professional goals; a desire for continuous updating of knowledge and skills in the field of application of management technologies; a creative approach to acquiring and applying management technologies; the ability to congruently assess the results of one's professional activities.

It is demonstrated that the criteria for the formation of the cognitive-content component of readiness of future masters for the application of management technologies in professional activities may include: deep knowledge of the theory of application of management technologies (informational block); the ability to activate cognitive activity and increase the effectiveness of independent work of students through the use of methodological tools of management technologies (developmental block); understanding of the scientific and methodological principles of the application of management technologies during modeling, planning, organization, and forecasting of one's own pedagogical activities and analysis of pedagogical situations (constructive block); the use of management technologies in the planning and conducting of research work (research block).

The proposed main criteria for the formation of the praxeological-functional component include: the presence of professional knowledge; selection and application of optimal management technology according to the specific situation; mastery of methodologies that provide justification, organization, implementation, and evaluation of the results of applying management technologies; ability to adapt methodologies to new application conditions, address complex tasks, and enhance interdisciplinary connections.

The criteria for the formation of the reflexive component of readiness of future masters for the application of management technologies in professional activities include: specification and structuring of problems; ability to conduct self-analysis of one's own activities, awareness of the reasons for one's own professional difficulties; combining theory and practice to acquire new knowledge; adjustment of one's own professional activities.

Key words: *readiness, future masters, management technologies, structural-functional characteristics, criteria, motivation, activity.*